

Reik, mis juhtub waggale
Sadab temma hinge sinn-na.

Need sannad langesid nenda Æio peále,
et ta, omma teed eddasí káies, láks ja kolm
ford taggasi watis, mótteldes: fui ma wanfri
peále olleksin jánuð, ei ma siis sedda mi te ol-
leksin kuulnuð, ja need mótted jáid temmale
seltisks úksi káies.

Oige náer kippub peále nisugguste pár-
rast, irwitas Laur isseenneses, fui ta Æiust ja
Reinust árraaias — seál nad núúd omma
waggedussega on! seddawisi pilfades hattas
ta tukkuma. Agga nattuse teest árra olli
úks súggaw saue aut, selle áre ta hobbone ted-
da wiis — ja fui ta ákkiste tele tombas, lan-
ges wanfer úmber, ja ta libbis es roankri peáli
selle súggaroa augo sisze, isse jo wássind, et
ta ennam jallale ei saand. Eßsimesse hirmoga
wandus ta — siis húdis ta appi — siis pal-
sus ta Jummalat — siis puhfas ta — siis
jölle wanduma.

Joland Jummal! lei Æio risti ette, fui
ta úfa liggemale selle heále pole sai; ta hun-

did lahti! ja ðige nago Lauri heá — on fa
Laur, útles ta, fui senna tulit — fuida
sa seia said? Jáir tukkuma, kóssis Laur, ja
hobbone ramp pillsas mind selle augo sisze —
aita mind mæde! Et fui hea melega! fui mul
sedda joudo olleks, wastas Æio, ja laps ae-
ga annaks; Rein tulleb járrel, kannata ni
laua weel — ja töttas fulla pole. Wetlo
furrat sind ja Reinut, wandus Laur ta járrel,
ei kowroemat suggu olle, fui innimest! ja nen-
da ta piddi núúd weel saue muddas pihbert-
sema funni Rein tulli. Se wennis ja töstis
tedda seált wáisia, et isse pole febhani mår-
jáks jái, tvi hobbose ta káitte, ja seádis tedda
jálle minnema, útteldes: árra naera ennam
sedda, kes háddalist aitab. Agga se sanna
teggi Lauri nenda wibbaeks, et ta mitte mus-
ta ehk walget laufund, fui soitis agga peále.
Senni olli Æio, kes jo liggi fulla sanud;
lapsega mahhaistund, sepárrast et laps hinge
heitis — ja fui Laur móda láks, húdis Æio:
jo meie Júrri walmis — kas nággid Reinut?
Tulleb tagga járrel, wastas Laur, leik wib-